

Deel 8: Van Agua Amarga tot Calpe.

Maandag 4 en dinsdag 5 januari: We prikten **Villaricos**, een leuke vrije plaats waar we moeilijk aan voorbij komen! Tijdens de 4 overwinterreizen die we maakten stond deze plek op ons programma. Het is geen spectaculaire plaats maar je staat echt op het strand en men heeft de boel goed geëgaliseerd waardoor vrijwel altijd een vlak plekje te vinden is. Het kleine stadje is ook leuk om door te wandelen en langs de waterkant en de twee haventjes zijn promenades aangelegd. Grote supermarkten, China-shops en dergelijke vindt men er niet en er is bescheiden HoReCa.

Wel hoort men er opvallend veel Engels op straat, zoals dit op vrij veel plaatsen langs deze kust het geval is. Veel appartementen worden kennelijk door Britten bewoond. Even benoorden de stad liggen fabrieken, we hebben niet kunnen doorgronden wat er gemaakt wordt. Het schijnt dat in deze omgeving nogal wat ijzererts wordt(werd?) gedolven, in de bergen ziet men op de gekste plaatsen -veelal werkloze- schoorstenen staan. Foto's hebben we niet gemaakt, sorry.....!

Het sani-gebeuren lukte, zij het met wat moeite, water was niet te vinden en dus verder op de bon.

Wat vermeld moet worden over deze plaats: Gedurende de dag hoort men regelmatig knallen. Vermoedelijk is dit om vogels af te schrikken uit het nabijgelegen tuinbouwgebied. Dat het dinsdagavond ook nog knalde had er mee te maken dat met knalvuurwerk het Driekoningenfeest ingeluid wordt. Driekoningen is in Spanje kennelijk een belangrijker feestdag dan Kerstmis, zeker voor de kinderen want dan pas worden de kadootjes uitgedeeld..

Woensdag 6 januari. Na een letterlijk stormachtige nacht waarbij bij tijd en wijle de camper stond te dansen verlieten we, na een leuk gesprek met een Nederlands echtpaar, onderweg met een mooi oud Volkswagenbusje, Villaricos en koersten richting Aguilas omdat we daar A. een mooie vrije standplaats in de duinen wisten en B. bij een tankstation water gepakt kon worden. Inmiddels tegen vergoeding maar ook de mogelijkheid voor sani-service.

Met volle watertanks, kannen en flessen gingen we naar **Playa La Higuera bij Aguilas**, een geliefde plek want je staat er nooit alleen. Als enige voorziening staat er een grote afvalcontainer. Men moet dus zoals dat heet "*Vol en Leeg*" zijn als je hier wilt gaan staan. Ook winkels zijn kilometers ver verwijderd.

Maar.....: Een erg mooie omgeving die uitnodigt tot uren wandelen, mits men goed ter been is want het is nogal bergachtig.

En ook hier vindt men weer fascinerende rotskusten en leuke baaien die tot de verbeelding spreken.

We hadden prima weer al kwamen er regelmatig erg pittige windvlagen.

Fred was een klein beetje verdrietig want de YoiGo-simcard werkte niet in zijn USB-sticks. Vermoedelijk vanwege de 4G-techniek. Hij mocht een 4G-stick lenen maar had geen ontvangst.....

Vooraf omdat er voorraden aangevuld moesten worden maar ook omdat we geen internet vingen besloten we Playa La Higuerica te verruilen voor in eerste instantie "lets" in **Mazaron** waarvan we coördinaten hadden maar geen verdere bijzonderheden. Bij het binnenrijden van Mazaron stond een megagroot bord met verwijzing naar een Lidl. Dit stond ook op onze verlanglijst dus richting Lidl. Dat deze ongeveer 4 a 5 km verderop lag hadden we op het bord niet zien staan.....

Niet alleen de omgeving van de Lidl was onaangenaam druk qua verkeer, ook in de Lidl was het druk en hadden alle kneuzen van Spanje zich hier kennelijk verzameld. Géén doorkomen aan!

Bijna een uur hadden we nodig om onze boodschappen te vergaren. Poehpoeh, snel inladen in de camper en weggevoerd hier!

We kozen voor alweer een bekende plek: Cabo de Palos, de landtong voorbij Cartagena met de mooie vuurtoren, grillige kust en leuke haven. De weg hierheen voerde opnieuw door een berglandschap, kronkelend, stijgend en dalend baanden we ons een weg. Opmerkelijk hoe goed ook hier de wegen zijn in het zeer dun bevolkt gebied.

In **Cabo de Palos** plakten we de camper weer op het erg leuke plekje nabij de vuurtoren. Helaas was de wind regelmatig ontstuimig dus besloten we laat in de middag te verkassen naar de parkeerplaats aan de voet van de vuurtorenberg. Minder leuk maar wel rustiger en dus veiliger qua wind.

We maakten een lange wandeling waarbij het vooral langs de haven en de ruige kust weer genieten was.

Het viel ons op dat er het laatste jaar behoorlijk gewerkt is om stadje en de strandomgeving te verfraaien.

Nog geen internetoplossing, zelfs nergens wifi te vangen met de smartphones, voor de rest was alles oke! .

We zijn er, door toeval, ook achtergekomen waar Sinterklaas woont als hij niet in Nederland en België actief is: In Cabo de Palos!

Op aanraden van een Belgische dame die we in Fuseta, Portugal ontmoette reden we **vrijdag 8 januari** naar **La Manga del Mar Meñor**, een 20 km lange smalle landtong tussen Mar Meñor en de Middellandse zee. Een smalle strook land volgebouwd met toeristenpakhuisen afgewisseld door winkels, Horeca-gelegenheden, makelaars en apotheken..... Niet een decor dat ons aansprak.

We besloten door te rijden *-dezelfde 20 km-strook terug dus-* naar **Los Alcazares**, gelegen aan de vaste landzijde van Mar Meñor. De coördinaten, ooit van iemand gekregen, brachten ons samen met een aantal campers die langs een straat bij een open veld stonden, vlak bij een mooi en heel langgerekt strand.

We stonden uit de wind, gezien de regelmatig stevige wind van de laatste dagen wel een fijn gevoel. Vrij veel wind deze overwintering maar deze keer geen koude wind.

Los Alcazares deed erg vriendelijk aan. Er is een grote kazerne en is vermoedelijk een garnizoensplaats. In de buurt is een vliegveld maar dit leverde geen overlast op. Weinig torenhoge gebouwen en direct langs de kust mooie laagbouw, vaak met een historische uitstraling. De meer moderne waren met veel fantasie gebouwd, veelal met mooie patio's. Er is een breed winkelaanbod, alléén konden we geen telefoonwinkel ontdekken..... Vrije Wifi vingen we heel even tijdens een lange wandeling van 3 uur.

Los Alcazares, een leuke plaats maar de wijze waarop ze met hun kroost omgaan sprak ons toch minder aan.....

Een camperbuurman vertelde dat de volgende dag markt zou zijn, naast de mooie omgeving een goede reden om zeker nog een dag te blijven! Het avondmaal, een beetje feestelijk vanwege Els' verjaardag, had als hoofdingrediënten gambas en kleine garnalen. Smullen dus.

De volgende ochtend, **zaterdag 9 januari**, zat de hemel potdicht. Zware grijze wolken. Gelukkig niet koud dus op pad, naar de markt. En wát voor een markt! Erg uitgebreid en vrijwel alles was er te koop. Dat we camperwaarts keerden met alleen groente, fruit en lingeerie voor Fred, knabbelend aan vers gebakken *churros*, een soort stangen van oliebol-achtig deeg, knapperig gefrituurd en bestrooid met suiker en kaneel bewees dat we goed bestand waren tegen verleidingen.....

In de vroege middag klaarde het op en werd de hemel weer strak blauw en deed de zon haar best. We hadden een lange gezellige en interessante babbel met van een oorsprong Brabantse echtpaar die al 43 jaren in Frankrijk woonden maar hun moerstaal niet verleerd waren. Zij kwamen uit Nuenen, het Brabantse dorp waar Vincent van Gogh zijn *Aardappeleters* schilderde. De 80-jarige meneer reageerde adrem door te laten zien dat hij beide oren nog had.....

Dit zijn leuke verrassingen als dit uit een camper met Frans kenteken stapt!

Nu het fraaie weer terug was moest er natuurlijk gewandeld worden. Weer langs de leuke boulevard en kijkend naar de vele kite- en zeilsurfers. In een strandcafé genoten we van ijs, pilske en wifi.

In de vroege avond wandelde Fred met de Frans-Brabantse buurman naar het winkelcentrum, de goede man had daar een plekje ontdekt met goede vrije wifi-verbinding. Email en Facebook even checken, een fotootje naar het thuisfront via Whatsapp en dus waren we weer 'bij de tijd'.

Zondag 10 januari gingen de fietsen weer eens van het rek. De accu's lieten we bij de camper want er zou toch alleen maar vlakke weg gefietst worden. We fietsten op ons gemak richting zuid om daar vast te stellen dat we al eerder in deze plaats waren en een camperplaats zochten maar ons toen hopeloos vastreden in de nauwe straatjes. Met het fietske gingen we bewust door deze nauwe straatjes, onze lezers weten inmiddels dat we geïnteresseerd zijn in bouwstijlen en stadsinrichting en proberen te doorgronden hoe 'men' hier leeft.

Nog even langs de Lidl, één der weinige zaken die op zondag open was, om lekker vers brood te halen en toen brunchen in de camper. De middagfietstocht ging richting noord tot waar de mooie boulevard overging in plankiers door moerasachtige rietlanden. Zo kwamen we bij een van de officiële camperplaatsen, gelegen direct naast het vliegveld. Ook deze camperplaats volstrekt sfeerloos en ondanks de matige bezetting teveel op elkaars lip gezet en daarbij ook nog gelegen in een naargeestig gebied.

Dit gezien hebbend waren we tevreden met ons gratis plekje langs de stille straat.

Weer wat verder naar het centrum ontdekten we nog een camperplaats, deze leek ietsje comfortabeler en had buiten de poort een betaald sani-punt dat ook door anderen gebruikt kon worden. In dit gedeelte van de stad wemelde het trouwens van vrijstaande campers die alle hoekjes en gaatjes vulden. We hoorden dat er in de loop van de dag een paar wegstuur-razzia's waren geweest maar wij werden met rust gelaten.

We hadden wel een beetje spijt dat we de accu's niet hadden meegenomen want gaandeweg begon het stevig te waaien, ook nog recht in onze snuiten en dat betekende stevig trappen.

Els stoeide, samen met de Frans-Brabantse buurman, met software op hun beider tablets terwijl Fred na een mini-siësta wat klusjes aan de camper verrichtte.

In de vroege avond werd nog even naar het Wifi-vangpunt gewandeld en alles up-to-date gebracht.

Maandagmorgen 11 januari besloten we weer te verkassen.

Er werd met de nodige knuffels afscheid genomen van de Franse Brabanders die ons een bizar gevormde sinaasappel schonken omdat ze het zo gezellig hadden gevonden.

De verplaatsing zou weer niet groot zijn, een belangrijke reden was dat we toch wel graag een oplossing vonden voor onze internetverbinding, bovendien werd het weer tijd voor sani-service en ging de brandstofmeter richting nul. Voor het internetgebeuren zat het niet mee, een tankstation werd wel gevonden en op de gedoogplaats in **El Mojon** (nabij San Pedro del Penitar) werd een collectief gevormd met een aantal andere campers en een rioolput geopend voor het saniewerk.

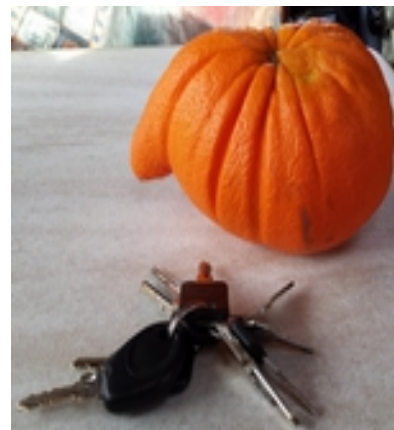
Het bleek dat we op deze plaats ook al eens overnacht hadden. Nu hadden we echter mooi weer waardoor het er veel vrolijker uitzag.

We maakten een mooie fietstocht langs de kust, alweer zonder accu's want het weer was lekker rustig. Dat we opnieuw genept werden door de wind maakte de terugweg tot een behoorlijke klus.

Er stond op de gedoogplaats, naast 3 Duitse campers, ook een Poolse camper. De Poolse man en vrouw spraken ons aan om iets te vragen en zo kwamen we in gesprek. Zij waren erg verrast dat wij de laatste zomer in hun land hadden rondgetourd. Toen we 's avonds voorbijwandelde en een mooi Pools kerstlied op Fred's smartphone speelden vielen ze bijna van hun camperbank! Maar het verhaal werd nog sterker..... Naarmate het gesprek vorderde bleek dat zij 3 jaar geleden naast ons hebben gestaan toen Fred bestolen werd door een Roemeense zakkenroller! Poolse mevrouw meende al iets van herkenning te zien en wist inderdaad heel gedetailleerd het zakkenrolverhaal te vertellen.....

Fred ging 's avonds ook nog even langs om onze Polen-foto's op de laptop te laten zien. Hier werden verschillende plekken herkend waar ze ooit gewoond hadden. Over toevalligheden gesproken!

Dinsdag 12 januari: Nog maar een dagje in El Mojon. tijd om weer eens een flinke strandwandeling te maken. Opvallend is dat in deze streek het strand vaak bedolven wordt door een dikke laag afgestorven zeewier. Dit hadden we bij ons vorig bezoek al gezien, toen werd dit afgestorven materiaal van het strand in de buurt van de haven met bulldozers en grote vrachtwagens afgevoerd. Dit strand lag er nu fraai bij maar een ander stuk werd bewust niet ontruimd.

Hier was men druk om het duingebied nog verder te beschermen, hiertoe werden plankiers aangelegd en hier en daar groen bij geplant. Een mooi gebied waar ook binnenmeren werden aangelegd, kennelijk om er later zout uit te winnen. Hier zagen we ook flamingo's.

Toen we weer bij de camper terug waren bleek dat we bijna 10 km gewandeld hadden. En nog steeds géén internet..... De volgende dag zouden we weer een stapje verder gaan en maar weer hopen dat dit probleem opgelost kon worden.

Woensdag 13 januari. Poolse mevrouw kwam al vrij vroeg bij de camper en toen bleek de Babylonische spraakverwarring: Zij dachten dat ik naar hun zou komen om foto's van hun huis en erf te bekijken maar de afspraak was dat zij naar ons zouden komen. Jammer dan! We hadden hun adres en de los-vaste belofte dat als we weer in Polen zouden komen we op bezoek zouden gaan. Na breedvoerig uitzwaaien verlieten we de plek en véél dichterbij dan gedacht lag een Carrefour en dus de oplossing voor de internetsores. Met bijgekochte bytes reisden we naar **Torrelamata**, iets benoorden Torrevieja. "Ons" plekje op de pier was onbereikbaar vanwege de markt dus weken we even uit naar de noodopvang. Markt afgelopen en opgeruimd, gelijk verkast.

Waarom vinden we deze plek zo leuk? Omdat je nauwelijks dichterbij de zee kan staan dan hier! Het stadje is niet bijzonder, toch hebben wij er iets mee. De markt is zeer uitgebreid, leuk om te snuffelen. Niet erg ver van de standplaats is een mooi en uitgebreid natuurgebied. Hier waren we al even met de camper langsgereden omdat hier het enige verswaterpunt is wat we konden ontdekken.

En het hoort er misschien bij maar ook deze keer ontmoette we weer leuke Nederlandse mensen. Op de 'noodopvang' stonden ook veel landgenoten maar dit was teveel een wat lawaaijige kliek. En daar houden we niet van.

Al snel weer de eerste wandeling, waarna Fred zijn internet-achterrand wegwerkte en Els lekker buiten zat.

Donderdag 14 januari bleven we lekker in Torrelamata, hoewel, we maakte een stevige wandeltocht naar Torrevieja. Het '*vanmiddag-fietsen-plan*' werd opgeschort omdat de zon kennelijk een vrije middag had en het gelijk wat frisser was. Dan maar hier en daar wat babbelen en bij de plaatselijke middenstand de voedselvoorraad aanvullen.

Ook bezochten we *-het is een soort verslaving-* 2 China-shops, de tweede kon ons helpen aan een inklapbaar opstapje voor de camper met een iets prettiger hoogte. Tegen de avond nog even een avondwandeling en toen namen we een paar uurtjes vrije tijd.

Vrijdag 15 januari werden we gewekt door het ruisen van regen op het camperdak. Geen fietsen dus en wandelend hadden we Torrelamata nu wel bekeken en naar het natuurpark was te ver om door de regen te gaan lopen. Dan maar weer een ander plekje zoeken!

Van horen zeggen wisten we dat **Santa Pola** een leuke plek heeft dus gingen we daar maar eens kijken. In het stadje aangekomen zagen we dat we hier al eens eerder vergeefs naar een acceptabele plaats gezocht hadden. Leuke stad, dat wel, maar we vonden geen leuke CP.

Eveneens van horen zeggen: **Campello**.

Hiervan hadden we coördinaten gekregen dus maar die kant op, met een grote boog om Alicante heen.

Na 60 km werd de camper langs een breed uitgevallen landweg aan de oever van een Spaanse nep-rivier tussen andere campers gezet.

Een modderige bedoening namen we maar voor lief, vooral omdat het regenen eindelijk opgehouden had en we aan de wandel wilden. Campello zag er in het doorrijden namelijk best leuk uit.

Een lange boulevard, een tikkeltje vergane glorie maar toch wel sfeervol al had het precies de uitstraling van

Benidorm waar we ruim 40 jaar geleden bivakkeerden. Heel veel torenhoge blokkendozen, sommige zelfs 18 verdiepingen hoog en fantasieloos gebouwd. Toeristenpakhuizen noemen wij deze bouwsels. Rond de grote jachthaven was het leuk, al was het alleen al door de zeer grillige kustlijn. Ook het uitzicht op het achterland was erg mooi, nog versterkt door bijzondere wolkschakeringen met hier en daar diepblauwe lichten.

We flaneerden ook door de stad en zo konden we toch weer een behoorlijke wandeling noteren.

In de namiddag stapten we ook nog de andere kant uit, daar was het decor zo

mogelijk nog meer zeventiger jaren. Opvallend was dat ze hier een stuk van het perfect onderhouden strand geofferd hadden aan het massale zeewier dat op veel plaatsen langs de Middelandse zee kust aanspoelt. Een soort mini-natuurreservaat met grote borden met uitleg, helaas alleen in het Spaans. Typisch zijn de vele tennisbal-achtige bollen in allerlei maten tussen het dode zeewier: Vrij hard en massief gevuld met een viltachtige substantie. Misschien kunnen we er ooit meer bijzonderheden over vinden. We ontdekten nog een kantoortje van mobieloperator YoiGo waarvan we een simcard kochten die we niet aan de praat kregen. Toen de dame wilde proberen of en hoe de simcard werkte vroeg ze de PIN-code en..... die had Fred niet bij zich, laat staan dat hij deze uit zijn hoofd kende. Afijn, leuk geprobeerd, gelukkig deed de Carrefourstick het weer.

We wisten dat onze Spaanse-Belgische-Duitse-Tsjechische vrienden Moni en Marc nog in Calpe stonden maar 'smaandags zouden vertrekken. We hadden ze afgelopen zomer nog in Tsjechië ontmoet maar een bezoekje zou toch leuk zijn dus besloten we om **zaterdag 16 januari** naar **Calpe** te rijden, in de hoop dat het plaatsje langs de straat nog beschikbaar zou zijn. We hadden geruchten gehoord dat hier een verbod zou zijn. Onderweg keken we nog naar een CP in Albir, niets-noppes, en reden we door Villajoyosa waar we in onze jeugd ooit waren. Niets van herkenning gevonden, een stad kan in 40 jaar flink veranderen! (*Wij trouwens ook.....*)

Calpe. Inmiddels weten we dat de beoogde straat Calle Finlandia heet en er stonden de nodige campers dus werd ons karretje er bijgezet. We stonden op vrijwel dezelfde plaats als de twee voorgaande keren. Calpe is een stad waar we graag terugkomen. Gezellig langs de boulevard, een wandeling op de karakteristieke rots, het beeldmerk van de stad met de naam **Peñon de Ifach**, de hogergelegen oude stad, de haven, de salinas met flamingo's, kortom: De moeite waard!

In deel 9 leest en ziet u er meer over.